



## Vogelvaria

### Klein Waterhoen in de Kempen.

Donderdagmorgen 20 mei 2004 kreeg ik direct na het aanzetten van m'n GSM een sms-je van Jan Erik Kikkert dat hij om 5.45 uur bij het Beuven op de Strabrechtse Heide een roepend Klein Waterhoen had gehoord. Vrij laat, maar met toch nog enige hoop de vogel nog te horen, reed ik met geluidsapparatuur naar het Beuven om e.e.a. vast te leggen. Dit was noodzakelijk omdat het Klein Waterhoen een indiensort is. Dat wil zeggen dat het CDNA (Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna) op basis van het aanwezige "bewijs" een uitspraak doet over de juistheid van de waarneming. Wordt dit niet gedaan dan zal de waarneming niet in toekomstige "officiële" avifaunistische literatuur opgenomen worden. Bij Klein Waterhoen is een geluidsopname onmisbaar, omdat de vogel vaak in dermate moeilijk begaanbaar terrein verblijft dat een zichtwaarneming praktisch onmogelijk is. Ter plaatse gearriveerd (ca 7.15 uur) bleef ik, compleet met geluidsapparatuur, ruim drie kwartier aanwezig. De kans om de vogel nog te horen was echter behoorlijk afgenomen omdat Jan Erik de vogel sinds zijn eerdere waarneming niet meer gehoord had.

Na enig telefonisch overleg werd met een groep van 6 man besloten om die avond, wederom uitgerust met de nodige geluidsapparatuur, nog een poging te wagen. Vanaf ca. 20.30 uur werd aandachtig gepoogd de roepende vogel tussen de Kleine Karekieten, Groene Kikkers en met name het ruisende riet te ontwaren, maar helaas. Om 23.00 uur werd de missie een halt toegeroepen en ook een aansluitende missie van een collega-vogelaar tot ca. 2.30 uur 's-nachts mocht niet baten.

Diverse vogelaars (die ook bij de eerste herontdekking aanwezig waren) zijn vrijdagochtend- en avond nog geweest, maar helaas: geen Klein Waterhoen.

Zaterdagmiddag werd ik gebeld door een collega-vogelaar of ik interesse had om nog eens een poging te wagen. Volgens zijn ervaring riepen territoriale beesten ook overdag. Aldus geschiedde. Om ca. 14.30 uur zaterdagmiddag wederom geluidapparatuur opgesteld en warempel, na de eerste maal afspelen van de tape kwam een reactie. Het bleef echter bij een vijf maal herhaald kort "kuaa", waarvan er drie werden vastgelegd. De aanwezige vogelaar, m'n vader en ikzelf waren toch redelijk positief over het gehoorde, maar het was geen volledige roep zoals die de donderdagochtend gehoord werd. Toch gealarmeerd door het opgenomen geluid dat ik die middag nog rondmailde, zijn zaterdagavond nog twee collega-vogelaars gaan luisteren en kon ik kort na hun aankomst, via de telefoon, de vogel volop horen roepen. Die avond nog een laatste rit met geluidapparatuur ondernomen, de vogel zéér duidelijk gehoord en vastgelegd en ontdekker Jan Erik kon de vogel, compleet met geluidsfragment, bij het CDNA indienen.

Robert Kastelijjn